

ชื่อเรื่อง : พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวัดตำแหน่งที่ของข้อมูล โดยใช้แบบฝึกทักษะ กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวกนกอร ชาหอม

กลุ่มสาระการเรียนรู้ : คณิตศาสตร์

ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่องการวัดตำแหน่งที่ของข้อมูล โดยใช้แบบฝึกทักษะ ช่วยให้การเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 2) เพื่อเปรียบเทียบการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลังเรียน เรื่องการวัดตำแหน่งที่ของข้อมูล โดยใช้แบบฝึกทักษะ กับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปราจีนบุรี นครนายก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน เรื่องการวัดตำแหน่งที่ของข้อมูล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์หาข้อมูลเชิงสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t -test

ผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้ยังพบว่าการประเมินผลก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 9.55 ในขณะที่การประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 11.10 ซึ่งเป็นค่าที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินผลก่อนเรียน ซึ่งมีค่า 3.50 ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินผลหลังเรียนมีค่า 3.33 ซึ่งเป็นค่าที่ลดลง แสดงให้เห็นว่าหลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเกาะกลุ่มใกล้เคียงกันมากขึ้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการประเมินผลหลังเรียนมีการกระจายน้อยกว่าการประเมินผลก่อนเรียน ซึ่งเป็นเครื่องชี้ว่า การใช้แบบฝึกทักษะ นอกจากจะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นแล้ว ยังทำให้นักเรียนผ่านผลการเรียนรู้ในระดับที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นด้วย จากค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานนี้ จึงกล่าวได้ว่าการจัดทำแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์ให้สูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ